

Zpravodaj Vám přinášíme díky
<http://www.point4me.com/cs>

point4me.cz
 tisk online snadno a rychle

MAYRAU - POMNÍK LIDICKÝCH MUŽŮ

V sobotu 8. června 2013 se uskutečnila v hornickém skanzenu dolu Mayrau pietní vzpomínka u pomníku

horníků z Lidic. V rámci pietní vzpomínky byly k pomníku položeny věnce a květiny od primátora statutárního města Kladno Ing. D. Jiráňka, předsedkyně OV ČSBS Kladno Mgr. G. Havlůjové, předsedy ZO ČSBS Lidice, bratra P. Horešovského, ředitele Sládečkova vlastivědného muzea PhDr. Zd. Kuchyňky a dalších hostů. V průběhu pietního aktu vystoupil ženský pěvecký sbor Smetana, se kterým vystupuje také naše milá členka, sestra Blanka Lorberová.
Text, foto: P. Hroník

Nejdůležitější body:

- MAYRAU
- TEREZÍN
- LIDICE
- LEŽÁKY
- MAJOR V.V. PLAKOŠ

„NEPOLAPITELNÝ JAN“ - JAN SMUDEK

Narodil se 8. září 1915 v Bělé nad Radbuzou. Student průmyslové školy v Plzni. V době Mnichova a okupace studoval na strojnické škole v Kladně. Člen Sokola a junáckého oddílu ve kterém v roce 1939 složil přísahu, že se aktivně zapojí do odboje. V Praze na taneční zábavě se mu podařilo zcizit pistoli německému poddůstojníkovi. Tento čin se pokusil zopakovat v Kladně se svým kamarádem Františkem Petrem.

Dne 7. června 1939 na rohu Váňovy a Hruškovy ulice se pokusili odzbrojit německého strážmistra pořádkové policie Wilhelma Kniesta. Při přestřelce došlo k zabití strážmistra Kniesta... *pokračování str. 2*

Uvnitř tohoto vydání:

PODĚKOVÁNÍ PŘEDSEDKYNĚ OV	2
MAYRAU FOTO	3
TEREZÍNSKÁ TRYZNA	4-5
LIDICE	6
LEŽÁKY	7
MAJOR V.V. PLAKOŠ	8-11
NAŠI JUBILANTI	6

... AKTIVNÍ
POMOC PŘI
POVODNÍCH...

PODĚKOVÁNÍ

Bratři a sestry!

**Jménem OV ČSBS Kladno mi dovoluji, abych na tomto místě
poděkovala našim členům,
příslušníkům Čestné stráže Armády České republiky,
kteří se v minulých dnech aktivně podíleli na odstraňování
následků povodní na území města Prahy.**

Děkujeme!

G. Havlůjová, předsedkyně OV ČSBS Kladno

Bratři a sestry!

**Jménem svým bych rád na tomto místě poděkoval
panu Janu Kuběnkovi a sdružení Skalkajda, o.s.,
který naší organizaci poskytl finanční sponzorský dar.
Děkuji!**

P. Hroník, předseda ZO ČSBS Kladno

„NEPOLAPITELNÝ JAN“ - JAN SMUDEK

... Smrt německého strážmistra Kniesta měla za následek vyšetřování tzv. „Kladenského případu“ SS Obersturmführerem Haraldem Wiesmannem, velitelem kladenského Gestapa, ale i další opatření, například vydání vyhlášky

kladenského oberlandráta Otto Meuzela, (oberlandrát byl nižší stupeň říšské vnitřní správy a měl oprávnění vydávat vlastní předpisy a nařízení v rámci svého okresu), uložení pokuty 50 000 říšských marek pro celý kladenský

okres, vypsání odměny na dopadení pachatele, která celkově činila 150 000 korun (100 000 vypsala vrchní zemská rada v Kladně a 50 000 ministerstvo vnitra).

Bezprostředně po činu byl nejprve sesazen a

MAYRAU - POMNÍK LIDICKÝCH MUŽŮ 8. červen 2013

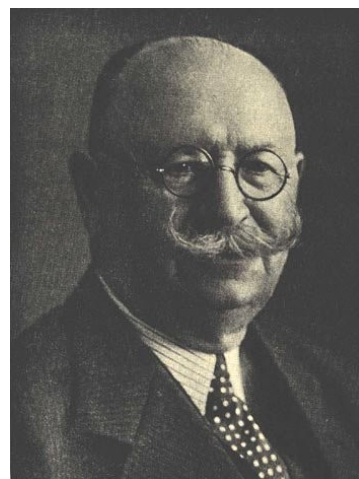
„NEPOLAPITELNÝ JAN“ - JAN SMUDEK

následně i zatčen kladenský starosta František Pavel (dnes je po něm pojmenováno náměstí starosty Pavla), kterého na postu vystřídal německý komisař, což bylo jedno z mnohých německých opatření. Perzekuce se

dotkla celkem 111 osob, z nichž dva přišli ve vězení ve věznici Špilberk v Brně o život. Sedmdesátiletý starosta František Pavel (na fotografii vpravo) zemřel na Špilberku po krutém nacistickém mučení. Stal se tak jednou z prvních

obětí nacistické mašinerie. Druhý, který zahynul na Špilberku byl František Louda. Ostatní byli nakonec transportováni do koncentračního tábora Buchenwald.

„Čest jejich památce!“
Text: P. Hroník

PAMÁTNÍK TEREZÍN

národní kulturní památka

TEREZÍNSKÁ TRYZNA, 19.KVĚTNA 2013

TEREZÍNSKÁ TRYZNA, 19.KVĚTNA 2013

PAMÁTNÍK TEREZÍN

národní kulturní památka

P.H.

OMLUVA PŘEDSEDY ZO ČSBS KLDNO

OMLOUVÁM SE
SESTŘE BLANCE
URBANOVÉ ZA
NEDOROZUMNĚNÍ ,
DÍKY KTERÉMU SE
NEMOHLA ZÚČASTNIT
LETOŠNÍ TEREZÍNSKÉ
TRYZNY.

K PŘEDCHÁZENÍ
DALŠÍCH
NEDOROZUMNĚNÍ
PROSÍM, ABY JSTE SE
NA PŘÍŠTÍ
ORGANIZOVANÉ
AKCE HLÁSILI S
DOSTATEČNÝM
PŘEDSTIHEM A
NIKOLIV TĚSNĚ PŘED
AKCÍ. RÁD BYCH SE
ZMÍNIL, ŽE
POZVÁNKA DO
TEREZÍNA BYLA
UVEŘEJNĚNA V
DUBNOVÉM
ZPRAVODAJI. P.H.

LEŽÁKY 23. ČERVNA 2013

Z P R A V O D A J

Major v.v. Jiří Plakoš - válečný veterán

Jiří Plakoš mezi spolubojovníky Srbkem a Maulisem

Československá obec legionářská si v souvislosti s oslavami 68. výročí osvobození připomíná jednu z význačných osobností naší jednoty. Jedním z těch, kteří prošli bojovou cestu z Buzuluku do Prahy jako voják 1. čs. armádního sboru pod velením generála Ludvíka Svobody, byl major. v.v. Jiří Plakoš, bývalý předseda ČsOL Kladno a dlouholetý funkcionář Českého svazu bojovníků za svobodu.

Narodil se 20. března 1920 v Turja Polana na Podkarpatské Rusi, kde žil až do roku 1940. V srpnu 1940 našel převaděče, který ho s kamarádem převedl přes hranice do SSSR, kde byl zajat. Byl držen v zajateckých táborech, dostal se až do Nachodky, největšího ruského přístavu na Dálném východě v přímořském kraji u Japonského moře. Společně s ostatními vězni gulagu

byl nakonec propuštěn a připojil se v Buzuluku ke vznikajícímu čs. zahraničnímu vojsku. Bojoval jako dělostřelec, zúčastnil se osvobozování Kyjeva, Bílé Cerekve, jaslenské a dukelské operace a válečných operací na Slovensku. Po válce demobilizoval, v roce 1976 odešel do důchodu.

Až do své smrti 20. října 2010 vykonával funkci předsedy ČsOL Kladno. K jeho 90. narozeninám mu přišel osobně popřát předseda Poslanecké sněmovny Miloslav Vlček, senátor Jiří Dienstbier, primátor města Kladna Dan Jiránek, osobní přání zaslal i hejtman Středočeského kraje. Velmi jsme si bratra Plakoše vážili pro jeho skromnost, lidskost a odvahu. Čest jeho památce.

Osobní vzpomínka majora Plakoše:

„V březnu 1939 došlo k

okupaci Čech a Moravy, vznikl Protektorát Čechy a Morava. Slovensko se osamostatnilo jako samostatný stát pod vedením Tisa. Podkarpatskou Rus okupovala maďarská armáda. Po okupaci začali mladí lidé odcházet do zahraničí jak na východ, tak na západ. V roce 1940 mi bylo 20 let a po okupaci Československé republiky jsem se s kamarádem rozhodl, že odejdeme za hranice. Na polskou hranici to od nás bylo asi 35 km. V polovině měsíce července roku 1940 jsme se s kamarádem vydali na polskou hranici, která byla v té době střežena sovětskou pohraniční stráží. Měl jsem o rok staršího kamaráda ze školy, jehož bratr si ještě k tomu vzal moji sestru, takže jsme

Major v.v. Jiří Plakoš - válečný veterán

byli vlastně příbuzní. On měl příbuzenstvo těsně u hranic, které často navštěvoval. Tam našel převaděče, který nás za peníze slíbil převést do Sovětského svazu. Měli jsme dohodnuto přesné datum a místo, kde jsme se měli sejít. Vůbec jsem nevěděl, kam jdeme. Šlo se v noci přes nějaké kopce a les, až jsme se s tím převaděčem setkali. Za jednoho člověka si tehdy účtoval 200 korun. Setkalo se nás tam asi 40. Převaděč měl pušku, kolem pasu patron – tašky, a když jsme mu zaplatili, mohli jsme vyrazit na cestu. Patrně to tam výborně znal a převáděl dost intenzivně, protože jsme prošli hranice úplně bez problémů. Sověští

pohraničníci nás zadrželi a sepsali s námi protokol a pak nás předali do okresní věznice ve městě Streji. Ze Streje nás v lednu 1941 převezli do města Starobělsk do věznice, která byla umístěna v klášteře, kde byli také občané poské, ruské a ukrajinské národnosti. V Starobělsku jsme byli drženi do června 1941. Po vypuknutí sovětsko – německé války v červnu 1941 nás odvezli ze Starobělska na Dálný východ do námořního přístavu Buchta – Nachodka nedaleko Vladivostoku. Odtud nás přepravili lodí do přístavního města Magadanu na Kolymě. V Magadanu nás příslušníci NKVD seznámili s rozsudkem soudu na 3 roky

s ostrahou za nelegální přechod státních hranic SSSR. Z Magadanu nás přepravili nákladními vozy do tajgy, vzdálené asi 300 km, na zlatý povrchový důl. Tam jsme pracovali na těžbě zlata do konce února 1943. Na začátku měsíce března 1943, na základě dohody mezi československou exilovou vládou v Londýně, nás z lágru propustili na svobodu. Po propuštění nás odvezli do Buzuluku na Urale. Cesta lodí a vlakem trvala celý měsíc. Do Buzuluku nás doprovázel major Rudé armády, který se staral o naše zásobování potravinami na cestě. V té době nás bylo asi 160 hochů a několik mladých děvčat. V Buzuluku měl

Jiří Plakoš - sedící první zprava válečný rok 1943

Z P R A V O D A J

Major v.v. Jiří Plakoš - válečný veterán

sídlo československý vojenský náhradní prapor. U velitele tohoto praporu jsme se hlásili, že chceme dobrovolně vstoupit do československé zahraniční armády. Po souhlasu velitele jsme prošli odvodní vojenskou komisí a byli jsme přijati do československé zahraniční armády a ubytováni ve vojenských kasárnách po Rudé armádě. Zároveň jsme obdrželi vojenskou uniformu a to cviční a vycházkovou. Potom začal intenzivní vojenský výcvik. Po 14 dnech nás přepravili do města Novochaporsk, kde měla sídlo I. československá zahraniční brigáda. Tam nás zařadili do bojových vojenských útvarů (pěšáci, tankisté, dělostřelci). Pro nás nováčky začal intenzivní výcvik se zbraněmi a příslušenstvím, který trval do poloviny měsíce října 1943. Já byl zařazen do spojovací čtyř prvního dělostřeleckého oddílu houfnice 122 mm. Po 15.

září 1943 jsme odjížděli na frontu, do první linie po boku Rudé armády směr Kyjev. V Kyjevě a jeho blízkém okolí probíhaly těžké boje. Kyjev byl osvobozen 6. listopadu 1943. Byl jsem rád, že jsme byli mezi prvními, kteří pomohli osvobodit Kyjev. Po Kyjevu byla osvobozena Bílá Cerekev, města Fastov, Žaškov a Ostrožany. Po těžkých bojích na Ukrajině byli vojáci I. brigády značně vyčerpáni. V průběhu bojové činnosti došlo v naší brigádě ke ztrátě na životech a k těžkým zraněním našich vojáků. Bylo proto zapotřebí doplnit stav brigády. Z těchto důvodů se rozhodl velitel brigády, se souhlasem československé exilové vlády v Londýně, přemístit I. brigádu na Volyňskou oblast, kde žila česká menšina. Tam začal nábor Volyňských Čechů do naší I. brigády. Do československé zahraniční armády se přihlásilo asi 12 000 mužů a několik děvčat. Velení I. brigády se rozhodlo doplnit stav I. brigády a zbytek zapojit do formující se III. brigády. O něco později se formovala v Jefremově druhá paradesantní brigáda složená převážně ze Slováků, kteří přešli ze Slovenské rychlé divize a hlásili se do pa-

radesantní brigády. Tak vznikl československý armádní sbor v SSSR. V srpnu 1944 vypuklo na Slovensku Slovenské národní povstání. Velitel armádního sboru generál Ludvík Svoboda přesunul jednotky sboru do prostoru Dukelského průsmyku na pomoc SNP. Bitva o Dukelský průsmyk začala dne 8. září 1944. Byl to velmi těžký boj na obou stranách. Bylo mnoho padlých a raněných. Dne 6. října 1944 jednotky armádního sboru po těžkých bojích překročily u Vyšného Komárniku československou hranici. Pro naše vojsko bojové akce neskončily a pokračovalo se dál v osvobozeneckých bojích. Těžké boje naši vojáci sváděli u Liptovského Mikuláše a u Jasla, Vrútek, Žiliny, Púchova a Vsetína. Po dobytí Dukelského průsmyku bojové jednotky československého armádního sboru pokračovaly v bojích na území Slovenska, na řece Ondavě zaujaly místo v obraně. Ve dnech 19. a 22. prosince 1944 opustilo obranný úsek na Ondavě všech 5 československých dělostřeleckých pluků a přesunuly se přes Karpaty k městu Jaslu. Tam si dělostřelci vybudovali palební postavení. V noci ze 14. na 15. ledna 1945 začala intenzivní dělo-

Major v.v. Jiří Plakoš - válečný veterán

střelecká přepadová palba na německé pozice, která trvala přes hodinu. Na každém kilometru bylo rozmístěno na 200 děl. Po této dělostřelecké palbě sovětského a československého dělostřelectva postoupila Rudá armáda až do východního Pruska, ve směru na Krakov. Naši dělostřelci se vrátili zpět na Ondavu, kde byla naše československá pěchota v obraně a dále jsme pokračovali společně v osvobozovacích bojích až do konce války. Do Prahy jsme vstoupili začátkem měsíce května 1945. Dne 17. května jsem se zúčastnil slavnostní vojenské přehlídky na Staroměstském náměstí, konané na počest ukončení 2. světové války, před prezidentem Dr. Edvardem Benešem a vládou Československé republiky. Na frontě při bojových operacích jsem byl 1x raněn. Život mi za-

chránil spolubojovník plukovník v.v. Ivan Huzinec.“

Vzpomínku nám předala manželka Vilemína Plakošová v dubnu 2013 včetně dosud nezveřejněných fotografií z válečných let.

Na otázku, co by chtěl vzkázat dnešní mladé generaci Jiří Plakoš odpověděl:

„Aby se nikdo nedožil ani začátku, ani konce války, aby s válkami bylo už navždycky skončeno. Protože to je ta nejhorší

věc, která pro lidstvo je, jak pro ty vojáky na frontě, tak pro civilisty.“

Jako důkaz uznání jeho statečnosti dostal různá vyznamenání. Poslední obdržel u příležitosti 65. výročí osvobození republiky, předával mu ho zástupce z Velvyslanectví Ruské federace, přebíral ho již jako těžce nemocný v Ústřední vojenské nemocnici ve Střešovicích.

Text: Eva Armeanová, předsedkyně ČsOL Kladno.

Foto: archiv V. Plakošové, S. Pítr

Nahoře: sestra Kytralová blahopřeje k 90. narozeninám.

Vlevo: primátor města Kladno, Ing. Dan Jiránek s oslavencem a jeho manželkou Vilemínou Plakošovou.

Náměty a příspěvky do zpravodaje lze zasílat e-mailem ovcsbs.kladno@gmail.com

ZÁKLADNÍ ORGANIZACE ČSBS Kladno

Adresa

Nám. 17. listopadu 2840
272 01 Kladno

Telefon: 720237044

E-mail: ovcsbs.kladno@gmail.com

Zpravodaj pro vás připravil
předseda ZO ČSBS Kladno,
Petr Hroník

Blahopřejeme našim jubilatům:

ČERVEN

Br. Andrej CABAN (88)
Br. Martin FILIPPI (37)
Br. Petr HRONÍK (37)
S. Věra LOMIČKOVÁ (92)
S. Blanka LOOSOVÁ (73)
Br. Ladislav NÁPRSTEK (86)
S. Blanka URBANCOVÁ (77)

ČERVENEC

Br. Jaroslav BÁRTA (86)
S. Miroslava BOUMOVÁ (48)
Br. Antonín ČADEK (88)
S. Zdeňka KROUŽILOVÁ (67)
Br. František KYNCL (84)
S. Vladisl. LEDVINKOVÁ (79)
S. Jiřina PLCHOVÁ (80)
S. Karolína SLUKOVÁ (24)
Br. David STUHLÝ (30)
Br. Tomáš ŠEVČÍK (28)
Br. Josef ŠNAJDR (33)

SRPEN

S. G. HAVLŮJOVÁ (28)
S. Irena KNOTKOVÁ (77)
S. Zdeňka KOČKOVÁ (90)
S. Blanka LORBEROVÁ (71)
Br. Ančo MARINOV (61)
S. Irena NOSKOVÁ (77)
Br. Stanislav PÍTR (47)
Br. Václav UHLÍŘ (87)

ZÁŘÍ

S. Regina HEJNOVÁ (89)
Br. Věroslav KOČKA (90)
S. Hana NĚMCOVÁ (78)
S. Vlasta VACÍKOVÁ (92)

OPUSTILI NÁS

Br. Jaroslav KSELÍK † 90 LET

Český svaz bojovníků za svobodu je dobrovolné, nestranné a nezávislé občanské sdružení, které sdružuje účastníky národního boje za osvobození ve druhé světové válce jakož i jejich rodinné příslušníky a pozůstalé po nich počínaje 15. rokem jejich věku. Individuálními členy ČSBS se mohou stát i ostatní občané, bez rozdílu jejich politické příslušnosti a náboženského vyznání, kteří souhlasí s posláním ČSBS a jeho stanovami. Individuální členové ČSBS ve věku mezi 15-ti až 18-ti roky, mají na jednáních orgánů ČSBS hlas poradní. Jako kolektivní členové se členy ČSBS mohou také stát, demokratické organizace (občanská sdružení, spolky, atp.), působící v České republice nebo v zahraničí, jejichž činnost naplňuje ideu Svazu a to na základě Smlouvy o kolektivním členství uzavřené mezi ÚV ČSBS a vedením předmětného občanského sdružení (spolku, atp.).

Naše webové prezentace

BLOG

<http://ovcsbskladno.blogspot.com/>

FACEBOOK

<https://www.facebook.com/ovcsbs.kladno>

WEBOVÉ STRÁNKY

<https://sites.google.com/site/csbskladno/>

!!! DALŠÍ ČÍSLO ZPRAVODAJE VYJDE AŽ V ZÁŘÍ!!!

Milé sestry a milí bratři, tento Zpravodaj jsem pro Vás začal vydávat na počátku letošního roku, abych přiblížil naši aktivitu členům, kteří se ze zdravotních důvodů či z důvodu vysokého věku nemohou účastnit našich společných akcí. Druhým důvodem, pro Vás neznámým, bylo mé trápení kvůli nemoci mého tatínka, který bojoval s těžkou nemocí řadu měsíců a nako-

nec svůj boj prohrál. Ačkoliv nikdo z Vás o tom neměl tušení, byli jste to právě Vy všichni, kteří jste mi byli oporou tím, že jsem mohl pracovat pro náš svaz, pro Vás a doufat, že si Zpravodaj najde oblibu.

Červnové číslo Zpravodaje dostáváte v samém závěru měsíce června, to proto, že jsem Vám chtěl zprostředkovat i nejdůleži-

tější červnové události Lidice a Ležáky. Nyní je před námi léto. Užijte si letní měsíce se svými dětmi, vnoučaty, pravnoučaty a blízkými. Načerpejte hodně sil a já se na Vás budu těšit opět v září.

Přeji Vám vše dobré a především pevné zdraví!

Petr Hroník, předseda ZO ČSBS Kladno